

دریافت پشتیبانی

چرا قربانیان تمایلی به صحبت

در مورد وضعیت خود ندارند؟

- خشونت گر آنها را به بحث در مورد آن ممنوع کرده است.
- از پیامدهای منفی آشکار شدن حقایق می ترسند.
- نمی دانند با چه کسی صحبت کنند.
- به متخصصان اعتماد ندارند.
- احساس شرمندگی یا گناه دارند.
- سعی می کنند از خشونت گر و دیگر قربانیان حمایت کنند.
- احساس ناتوانی می کنند و معتقدند که تغییراتی ایجاد نخواهد شد.

هنگامی که قربانیان از صحبت در مورد وضعیت خود خودداری میکنند و یا منکر خشونت می شوند، نباید به عنوان دروغ، عدم شناخت مشکل، فقدان اراده یا عدم همکاری، تفسیر شود.

همکاری با زنان به طور کلی بهترین راه برای اطمینان از ایمنی و سلامت کودکانی است که در محیط تنش زا خانه زندگی می کنند.

اکثر مراکز پشتیبانی، خدمات اقامت، اطلاع رسانی و حمایت زنان و کودکانی که قربانی خشونت زناشویی هستند را فراهم می کنند. برای دسترسی به این سرویس ها نیازی نیست که حتما در آنجا اقامت داشته باشید .

SOS Violence conjugale

514 873-9010

۲۴ساعته - ۷روز هفته

Service de police de la ville de Montréal
(SPVM)

شماره تماس پلیس مونترال

911

Le service d'accueil du CIUSSS du Nord-
de-l'Île-de-Montréal
514 940-3300

با مرکز حمایت زنان منطقه خود تماس بگیرید.

کودکان در معرض خشونت خانگی:

درک بهتر برای مداخله بهتر

زندگی در محیط خشونت زا زناشویی

دکتر سیمون لاپیر
با همکاری الکساندر ونسان

TABLE
CONCERTATION
VIOLENCE
CONJUGALE
secteur Nord de Montréal

Persan

خشونت زناشویی

خشونت ابزاری است که توسط فرد مقابل، جهت کنترل، تسلط و اثبات قدرت به دیگری یا همسر سابق خود استفاده می شود. خشونت می تواند فیزیکی، کلامی، روحی، احساسی، جنسی، مالی یا معنوی باشد. به جای اینکه رفتارهای مختلف به صورت مجزا در نظر گرفته شوند، لازم است شرایط به طور کلی مورد ارزیابی قرار گیرند.

این باور اشتباه است که خشونت در زمان جدایی متوقف می شود، باید خشونت پس از جدایی را به رسمیت بشناسیم. در واقع، زنان و کودکانی که در محیط تنش زا زندگی می کنند، به شدت شاهد خشونت و قتل در زمان جدایی هستند.

زندگی در محیط خشونت زا خانگی

کودکانی که در محیط خشونت خانگی زندگی می کنند به طور مستقیم یا غیر مستقیم قربانی این خشونت هستند.

- شاهد خشونت در خانه هستند.
- آنچه در خانه اتفاق می افتد را از یک اتاق دیگر می شنوند.
- ناظر وضعیت فیزیکی محل پس از خشونت هستند.
- ناراحتی و صدمه دیدن مادر خود را مشاهده می کنند.
- در معرض تهدید، تنش، کنترل و وحشت قرار می گیرند.
- خود قربانی خشونت از طرف خشونت گر هستند.

برخی ارقام نشان می دهد که:

در کانادا حدود نیم میلیون کودک در معرض خشونت خانگی هستند. (اداره آمار کانادا، ۲۰۰۱)

در مدارس، ۲ تا ۶ کودک در هر کلاس قربانی خشونتهای خانگی هستند. (سادرمن و جف، ۱۹۹۹)

اکثر کودکان در شرایطی هستند که خشونت عمدتاً توسط پدر (و یا همسر مادر خود) در خانه مادری اعمال میشود.

تعداد کمی از کودکان در معرض خشونت توسط مادر و یا والدین قرار می گیرند. (هامبی و همکاران، ۲۰۱۱)

خشونت گر (و نه قربانی) مسئول قرار گرفتن کودکان در معرض خشونت می باشد

خشونت زناشویی و رابطه مادر و فرزند

مردانی که دارای رفتار خشونت آمیز هستند، تمایل دارند تا رابطه مادر و فرزند را مورد هدف قرار دهند:

- تهدیدات و خشونت علیه کودکان برای آسیب رساندن به زنان و بالعکس
- محدود کردن ارتباط مادر و فرزند
- تضعیف اقتدار زنان و اعتماد به نفس آنها به عنوان مادر
- مقصر نمودن مادران در رابطه با خشونت و پیامدهای آن بر روی کودکان

زنان برای اطمینان از ایمنی و سلامتی کودکان استراتژیهای مختلفی را به کار می برند، از جمله:

- نظارت بر رفتارهای همسر برای پیش بینی خشونت
- تلاش برای جلوگیری از حوادث خشونت آمیز
- دور نگاه داشتن کودکان از خشونت
- به خطر انداختن امنیت خود برای محافظت از فرزندان
- برخورد یا ترک همسر